

*Zapraszam was do
zapoznania się z fascynującą
historią książki*

Część I

*„Książki – okręty myśli żeglujące po
oceanach czasu i troskliwie niosące swój
drogocenny ładunek z pokolenia w
pokolenie”*

Francis Bacon

EGIPT

Język egipski należy do najstarszych języków „pisanych” na świecie.
Najstarsze zabytki języka egipskiego, utrwalone pismem hieroglificznym, pochodzą najprawdopodobniej z ok. **XXXIV wieku p.n.e.**

Hieroglify były najdłużej funkcjonującą formą pisma egipskiego.

Miały początkowo charakter obrazowy, oznaczało to iż jeden znak odpowiadał (zazwyczaj) jednemu wyrazowi. Większość z nich to wyobrażenia przedmiotów (wytworów przyrody, dzieła rąk ludzkich), które łatwo dziś rozpoznać.

Starożytni Egipcjanie jako materiału piśmienniczego używali papirusu oraz kamienia do tworzenia napisów pomnikowych

Papirus zarastał kiedyś górną deltę Nilu, szczególnie miejsca wilgotne. Roślina ta osiągała wysokość kilku metrów. Do produkcji materiału piśmienniczego używano łodygi rośliny, która ma trójkątny przekrój, miąższ krajano na paski w miarę możliwości cienkie i jak najszersze. Następnie układano je gęsto obok siebie na desce zwilżonej wodą, starano się by brzegi pasków nachodziły na siebie. Na tę warstwę kładziono w poprzek drugą, po czym obcinano wystające końce. Całość sklepywano w wyniku czego powstawał spójny arkusz, który później suszono na słońcu. Gotowe arkusze sklejało ze sobą brzegami za pomocą kleju wykonanego z mąki, wody i octu, następnie wygładzano aż do połysku muszlą względnie kością słoniową.

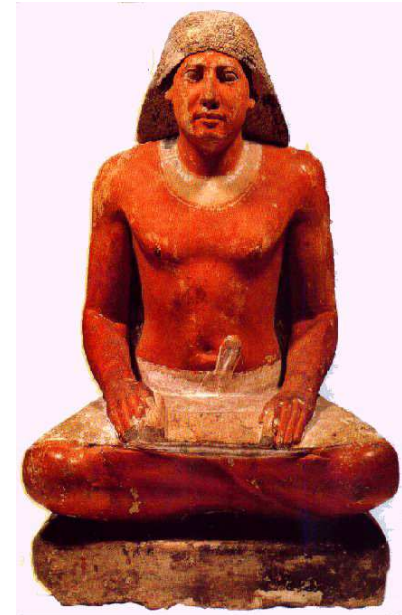
W ten sposób powstawał **ZWÓJ** , na który składało się ok. 20 arkuszy, które jeszcze powlekano klejem dla lepszej przejrzystości pisma. Wysokość zwoju sięgała najczęściej od 15 do 18 cm, jednak zachowały się egzemplarze znacznie wyższe.

Znaki na papirusie rysowano za pomocą cienkiej trzcinki, ściętej ukośnie przy końcu.

Ponieważ było to bardzo nietrwałe narzędzie, pisarz egipski musiał mieć cały ich zapas, który układał na specjalnej palecie. Na tejże palecie znajdował się również **barwnik** (ówczesny atrament), sporządzany z sadzy zmieszanej z żywicą, tartą gumą i wodą.

Niewiele informacji zachowało się o zbiorach książek w starożytnym Egipcie. Prawdopodobnie już za Cheopsa istniała instytucja sprawująca funkcję dzisiejszego archiwum i biblioteki.

Najpopularniejszym rodzajem książki była tzw. [Księga umarłych](#), którą wkładano do grobu jako pomoc w wędrówce do królestwa cieni. Jej treścią były teksty święte i modlitwy wzbogacone charakterystycznymi ilustracjami. *Księgi* takie pisano w Egipcie masowo zostawiając wolne miejsce na dopisanie imienia zmarłego. Fakt ten jest dowodem na to, iż w starożytnym Egipcie istniał **handel księgarski**.

Zapraszam niebawem na drugą część.

Pozdrawiam serdecznie

Monika Zegarek